

Örnsberg

Det gamla färgeriet vid Örnsbergsviken. Männerna i förgrunden arbetar med timmer som skall till Hägerstensågen ca 1930. Fotograf okänd. Stockholms stadsmuseum.

Handelsmannen Nils Öhrn köpte 1740 ett torp som fick namnet Örnsberg. Det låg vid Mälaren på den lilla höjden där Örnsbergstigen slutar. Nedanför vid vattnet byggdes redan på 1800-talet färgeriet som senare blev bl a pappersspinnery och kolsyrefabrik. Byggnaden revs efter en brand på 1980-talet.

År 1894 köpte handelsbolaget Olsson & Rosenlund Hägerstens gård med stora markområden. I det lågt belägna området mellan gården och Örnsberg anlades vid sekelskiftet såg, snickeri och tegelbruk. Tegelbruket brann 1920 och elden spreds till flera hus i närheten, bl a Örnsbergs gård. Många blev hemlösa men den stora tegelugnen var ganska oskadad. Bruket byggdes upp igen och tegel brändes i ytterligare tio år innan leran tog slut. Området där lertaget varit styckades sedan av och blev början till det nuvarande industriområdet. På 1930-talet stängdes sågen men brädgården blev kvar i ytterligare femtio år.

År 1911 öppnade spårvägstrafik från Liljeholmen genom den nya förstaden Aspudden till Hägerstens allé. Här låg hållplatsen

Jakobsdal och en vagnhall. Ovanför, bakom de ljusa smalhusen i ekbacken upp mot Hägerstensåsen, byggdes 1930 Brännkyrkagården för pensionärer i Brännkyrka församling, dit även Hägersten då hörde. De två husen ritades av Hakon Ahlberg och murades i ett ljust, rött tegel från tegelbruket nedanför. I det långa smala huset fanns många mycket små enrumslägenheter innan det byggdes om till hyreshus 1985.

I början av 1990-talet byggdes bostäder på brädgårds-tomten. Området, som fick namnet Hägerstenshamnen pryds av flera skulpturer med marin anknytning. Den tidigare stängda stranden kunde öppnas för allmänheten och en gångväg på träbryggor byggdes nedanför det branta berget till Vinterviken. Nära ligger även Aspuddsparken med idrottsplatsen som byggdes 1913 för IF Linneå.

Tunnelbanestation Örnsberg invigdes 1964.